

LÁZEŇSKÉ LISTY

L u h a č o v i c e

Založeny 1909

26. dubna 2007

číslo IV

ročník XI

Cena 5 Kč

Milí čtenáři,

držíte v rukou speciální vydání Lázeňských listů, které jsou věnovány významné události zapsané do historie Luhačovic. Celé město si ještě nyní připomíná první dubnové dny, kdy se v našich lázních historicky poprvé sešli prezidenti České republiky a Slovenské republiky spolu se svými manželkami. Společně dvoudenní setkání provázelo nádherné jarní počasí, které svou silou rozkvetlo květiny, keře a stromy v celém lázeňském areálu. Luhačovice se tak opět probudily do své plné krásy a lákají k sobě návštěvníky z celé Evropy. Že je o největší moravské lázně stále větší zájem svědčí i slova zdejších rodáků a pamětníků, sledujících s obdivem mohutné davy lidí, které o Velikonocích směřovaly k Lázeňskému náměstí i k neznámějším luhačovickým pramenům. Ty se také za dva týdny dočkají v rámci oficiálního zahájení lázeňské sezony slavnostního otevření a vysvěcení. Hlavní sezona tak začne svou další kapitolu. Staňte se i Vy její součástí a přijďte navštívit Luhačovice.

Vaše redakce

Slova moudrých

Pravda prebija hlavu, prosba nebesá.

slovenské přísloví

Zatrženo

✓ **Evropa ve škole** - Vernisáž celostátní literární a výtvarné výstavy uspořádané Národním institutem dětí a mládeže a Ministerstvem školství České republiky se uskuteční ve **čtvrtek 31. května v 16. 30 v Hale Vincentky**.

Setkání prezidentských párů krok za krokem

Jak již zaznamenala většina médií, v Luhačovicích se 3. a 4. dubna odehrálo setkání prezidenta Slovenské republiky Ivana Gašparoviče s manželkou Silvií a prezidenta České republiky Václava Klause s manželkou Livií. Všem, kteří nemohli být u historicky prvního setkání prezidentů a prvních dam obou států na zdejší půdě, přibližme pro představu jeho průběh se všemi detaily.

Prezidentské apartmá Domu Bedřicha Smetany nabídlo své pohodlí první dámě Livií Klausové už v pondělí 2. dubna večer po jejím příjezdu. Státní vlajky ČR i SR na důležitých lázeňských budovách dávaly již od rána tušit, že se odehraje něco mimořádného. Prezident Václav Klaus, který měl ještě státnické povinnosti v hlavním městě, na luhačovickou půdu vystoupil z auta v úterý 3. dubna 20 minut po dvanácté. Jejich soukromý oběd ještě nic nerušilo, jen organizátoři zažívali poslední napjaté chvíle a Lázeňské náměstí se pomalu, ale jistě plnilo lidmi. Mezitím, co Luhačovické Zálesí doprovázené malou cimbálovkou ZUŠ notovalo před

Foto: Petr Titz

Václav Klaus a Ivan Gašparovič spolu mají velmi přátelské vztahy

halou Vincentky moravské lidové, proběhla zkouška dvou připravených mikrofonů a nervozita lehce stoupala. Proto když ve 13.45 vykročil prezidentský pár Václava a Liviie Klausových s doprovodem ze svého dočasného sídla, byl záhy obklopen obrovským klubkem přihlížejících, kteří se všichni tlačili, aby si potřásl rukou s prezidentem i jeho chotí a mohli je pozdravit, povedlo se to jen

těm nejbližším. Starosta města František Hubáček s manželkou přivítal prezidentskou dvojici, kytkou paní Livií, která se mezitím pozdravila s několika lidmi na vozičku. Srdečné klubko, jež svíralo prezidentskou dvojici, se muselo rozestoupit, aby udělalo místo pro prezidentský pár Slovenské republiky, který úderem 14. hodiny vystoupil z auta prová-

(Pokračování na straně 5)

Václav Klaus: Na Luhačovice nedám dopustit

Prezident republiky Václav Klaus při setkání prezidentských párů ČR a SR v Luhačovicích poskytl ve středu po snídani v recepci Domu Bedřicha Smetany exkluzivní rozhovor pro LL.

Pane prezidente, vy jste kredit Luhačovic povýšil zase o trochu výš.

Při vaší první návštěvě Zlínského kraje v roce 2005 jsem vám v rozhovoru říkala, že v roce 1924 Luhačovice navštívil prezident Masaryk, v roce 1936 prezident Beneš. A vy, nejenže jste sem přijel sám podruhé jako prezident (i když jste v Luhačovicích již pošetě), dokonce jste sem pozval i slovenského prezidenta. Byly Luhačovice dobrá volba?

Byla to volba určitě dobrá. Já na Luhačovice nedám dopustit. Když jsme přemítali, kam pozvat slovenského prezidenta na malou návštěvu, zdůrazňuji slovo malou, kdy nejde o velkou akci, při níž prezidenté pochodují před nastoupenými vojenskými jednotkami a hrají se hymny, tak na malou akci nedaleko hranic, když jsem se podíval na mapu Moravy, zdálo se mi, že Luhačovice jsou nejsprávnější místo a také se ukázalo, že jsou.

Mimochodem vsuvka. Minulý týden jsem měl podobnou návštěvu německého prezidenta a aby to bylo blízko

Německa, tak jsme ji udělali v lázních Teplicích v Čechách. Takže přesně před týdnem jsem prožíval obdobný den, tak jako byl tento v Luhačovicích, na druhé straně naší republiky.

Tím, že opakovaně projevujete přízeň Zlínskému kraji a zejména Luhačovicím, zřejmě bude i váš vztah k tomuto lázeňskému městu vřelejší.

Myslím, že se stává stále pevnějším a člověk si znovu uvědomuje, jak je to hezký kus naší země jak svou krásou přírodní, tak tím, co do toho člověk svými stavbami, svou architekturou přidal.

(Pokračování na straně 4)

Ivan Gašparovič: Blízkost mezi národy

Na úplný závěr prvního dne setkání slovenského a českého prezidenta s manželkami v Luhačovicích se podařilo položit prezidentu Slovenské republiky Ivanu Gašparovičovi několik otázek.

Pane prezidente, s jakými pocity jste přijal pozvání do Luhačovic? Do místa, kde se scházela slovenská a česká ob-

rozenecská inteligence, probíhaly zde porady Československé jednoty a po roce 1989 se zde obnovila pravidelná setkání českých a slovenských intelektuálů.

Návrh setkat se v Luhačovicích padl v Bratislavě při návštěvě pana prezidenta Klause u nás. Musím říct, že když jsme mluvili o tom, že se setkáme tentokrát v České republice, tak on okamžitě vyslovil místo setkání. Řekl, tak se setkáme v Luhačovicích. Takže to bylo spontánní a já jsem velmi rád, že jsem sem přijel téměř na výročí, kdy se zde v letech 1908 až 1914 setkávala slovenská obrozenecská inteligence s představiteli české kultury a později i politického života. A zde také vznikala i myšlenka urychlit vznik Československa, po první světové válce, to bylo už téměř samozřejmé, že se Slováci a Češi spojí do

jednoho státu. A když jsem tu teď na této půdě, kde se ta myšlenka živila, tak to jen potvrzuje to, že i když jsme dnes politicky rozdělení, nejsme ale rozdělení vztahy přátelskými, historií, kulturou. A nakonec i náš jazyk je tak blízký, že si každý může bez problémů povídat s kým chce a o čem chce, aniž by potřeboval tlumočnicka. Taková blízkost mezi národy je málokde na světě.

To znamená, jedete-li do České republiky, je to jiné než návštěva kteréhokoliv státu Evropské unie?

Vůbec zde nemám pocit, že jsem přijel do zahraničí. I posledně, když jsme byli v Lánech, kde probíhalo setkání čtyř prezidentů, určitě jsem byl v jiném postavení než maďarský a polský prezident. Takže žádný pocit jako v zahraničí nezažívám. Nakonec já jsem v Praze pracoval téměř dva roky za československé federace (*V letech 1990-1992 jako generální prokurátor ČSFR – pozn. M. K.*) a i na vysoké škole jsem byl chvíli v Praze – v rámci studentské výměny. Navíc manželčina matka je česká Videňanka. Takže já žádný pocit, jako bych přijel do zahraničí, nemám. A jsem přesvědčený, že i z české strany je to stejné.

Také se zde pořádala setkání Luhačovice Vlado Čecha, která měla 11 ročníků. Nedávno zemřelá Soňa Čechová, šéfredaktorka Mostů, se zde zasazovala o vzájemné porozumění.

Víte, já si vůbec nepředstavuji, že bychom potřebovali nějaké mosty. Beru to jako realitu, jako něco, co je dané – od Boha a od přírody, že jsme byli vždycky spolu, ta historie jde hodně dozadu.

Byl jste už někdy v Luhačovicích?

Jsem tu asi potřetí, ale bylo to před rokem 1990.

Znáte tedy zdejší Jurkovičovy stavby. V jedné z nich, zrekonstruovaném Jurkovičově domě, jste i ubytován. Jak se vám líbí?

Je to dané do původního stavu, a proto to má svou velkou hodnotu. Dušan Jurkovič má v Čechách a na Moravě více staveb, např. v Brně, ale také na Slovensku. Jedna z největších mohyl je Štefánikova mohyla na Bradle, která je také Jurkovičovým dílem.

Děkuji vám, pane prezidente, za rozhovor.

Marta KOZÁNKOVÁ

Foto: Petr Titz

Přivítání se neobešlo bez tradiční ochutnávky Luhačovickej bylinné

Posila v utváření česko-slovenských vztahů

V závěru večera mimořádně přátelského setkání české a slovenské hlavy státu i jejich ženských protějšků v Luhačovicích zodpověděl hejtman Zlínského kraje Libor Lukáš ochotně otázky LL.

P a n e hejtmane, v krátké době tu máte prezidenta potřetí, když počítám jeho návštěvu Zlínského

kraje před 2 lety, pak v polovině letošního března zde byl podruhé, a nyní tohle setkání.

Musím říct, že je to pro mě velká čest, že si pan prezident vybírá z krajů České republiky náš, který rád navštěvuje. Myslím si, že se mezi námi vytváří postupně vztah, kdy ví, kdo je hejtman Zlínského kraje, a já mám možnost si s ním konfrontovat některé své názory. Domnívám se, že jeho návštěvy zde pomáhají kultivovat společenské prostředí. Jeho pobyt před 14 dny jednoznačně ukázal, že naši obyvatelé se chtějí potkat s hlavou státu, s tím, kdo ji reprezentuje, popovídat si a sdělit, co děláme, kam směřujeme. Naši lidé nefňukají, vědí, že za nás nikdo nic neudělá, že si musíme pomoci

sami. Ty návštěvy možná znamenají, že je o nás víc slyšet v médiích. Všechno má své marketingové a komunikační souvislosti, takže je to jedna z forem, kterou využíváme. A jsem rád, že pan prezident tu nalézá nejen pohostinné lidi, ale snad i spokojenost, že naše země je pracovitá, má tvořivé lidi a že lidé zase přijímají základní principy vlastnictví, a tím je také uznávání hlavy státu a jeho symbolika je pilířem každé pospolitosti, takže to má pro nás obrovský význam.

Při jeho druhé návštěvě jste mu ukázali kromě známých míst, kde už byl – Kroměříž, Uherské Hradiště - i další místa a města regionu. Potkal se s něčím novým či si spíš utvrdil názor, který na tento kraj měl?

Myslím si, že se utvrdil v tom, že kulturní ukotvenost, křesťanské hodnoty, vztah k půdě, k vlastnictví, odpovědnost sám za sebe je typickou vlastností zdejšího obyvatelstva. Velmi kvitoval upravenost našich vesnic, protože my jsme prezidenta nezavezli do center, vezli jsme ho na vesnici. Byl potěšen, když viděl

zahrádky a upravené domky a náměstíčka, měl z toho radost, ne proto, že je to krásné, nýbrž kvůli tomu, že to lidé vytvořili. Při této návštěvě objevil, což bych považoval za společenské memento – věznici v Uherském Hradišti, opuštěnou ze 60. let a pěticípou hvězdu ve vězeňské kapli, která tam zůstala s nápisem Proletáři všech zemí, spojte se. To je obrovská rána po 17 letech, kdy jsme se možná nevypořádali s věcmi tak, jak bylo potřeba. Mám na mysli ty, kteří byli trýznění a umučeni ve věznici v Uherském Hradišti. A ta věznice je reminiscencí na minulost, a to i z toho důvodu, že tak, jak jsme se nedovedli vypořádat s některými konkrétními krivdami, které se staly na životech našich lidí po únoru 1948, tak možná ta věznice je příkladem toho, že jsme ji neuměli za 40 let k něčemu využít. Je zchátralá, i když je to dnes krásné architektonické dědictví, které je nevyužívané. Objevil tedy, že nevyřešení využití věznice reflektuje naši současnost.

Chcete ještě něco doplnit k současné návštěvě prezidentů?

Rád bych dodal, že nás obrovským

způsobem posiluje v utváření česko-slovenských vztahů. Jsem velkým patriotem česko-slovenské vzájemnosti, je tu celá řada kulturních, společenských, školských, hospodářských vztahů a návštěva zde na moravsko-slovenské hranici je významná nejenom pro Luhačovice, ale pro celou oblast střední Moravy. Protože je to de facto komunikační nástroj, říkáme, tady se něco děje, tady zasedají hlavy států, tady se domlouvají, jak pomoci českému a slovenskému hospodářství, jak lépe internacionalizovat vzdělávání apod. Takže to považuji za velký signál pro zdejší lidi jak na české, tak na slovenské straně hranice, signál k tomu, že prezidenti vnímají tento prostor jako významnou součást obou dvou států. Je to pro nás dobrá zpráva, že tato návštěva proběhla na tomto území a těším se, že budeme moci nejenom teď, dnes, když jsme toho účastníky, využít tohoto komunikačního nástroje, který nám sem prezidenti dovezli, abychom na něm mohli participovat v dalších dnech, měsících a letech.

Marta KOZÁNKOVÁ

S. Gašparovičová: Těším se z dobrých vztahů našich národů

Ještě před odchodem do apartmá Jurkovičova domu na konci náročného dne odpověděla sympatická manželka slovenského prezidenta Silvia Gašparovičová ochotně na otázky LL.

Paní inženýrko, opouštělo se vám lehce vaše povolání, když jste se ujala role první dámy Slovenska?

Jsem stavební inženýrka a pracovala jsem v soukromé stavební firmě, velmi mě ta práce bavila. Kromě toho jsem dělala soudní znalkyni oceňování nemovitostí, ale brala jsem to jako povinnost, když zvolili manžela prezidentem. A předtím, než jsem soukromé podnikala, jsem 20 let pracovala na ministerstvu výstavby a stavebnictví, takže mě práce v úřadě, v administrativě není cizí a také jsem přednášela v Ústavu vzdělávání ve stavebnictví, tak jsem se zaměřila na vzdělávání a i na pomoc pro zdraví a charitu. Takže můj den je velmi zaplněný povinnostmi, prací v úřadě prezidenta. Hodně mě oslovují pořadatelé odborných konferencí a kongresů, abych převzala záštitu. Účastním se jich a pronáším projevy k otázkám, které se tam probírají, protože jsem se té práci věnovala. Dělala jsem i připomínky k zákonům, což mě dodnes baví. Takže to pro mě nebyla až tak strašná změna, protože jsem si z toho vybrala to, co mohu dělat a co je i prospěšné druhým. Proto jsem založila i vlastní nadaci Vzdělání a zdraví pro všechny

a mohu říct, že jsem zahájila velmi mnoho projektů. Děláním lidovou akademii vzdělávání, už jsem ji založila ve třech městech, teď jsme spojili další akademii s krizovým centrem pro týrané ženy, které jsem včera otvírala, takže jsou to velké projekty. Pomohla jsem dvěma nemocnicím – onkologii a interní nemocnici zabezpečit velmi důležité přístroje na operaci metastáz jater a na dialýzu jater. Jsou to ojedinělé přístroje, na Slovensku jediné. A díky mé nadaci se dostaly do nemocnic a zachránily hodně životů, takže využívám tento čas k tomu, abych ho strávila smysluplně a prospěšně.

Takže si udržujete kontakt s profesním oborem a zároveň jste charakterizovala poslání své nadace, na níž jsem se vás chtěla také zeptat. Co říkáte dostavbě Slovenského národního divadla?

Tak dostavba Národního divadla v Bratislavě – je to pozůstatek Bylo to projektované ještě za socialismu a bylo tam již tolik peněz proinvestováno, že by bylo velmi neekonomické to nedostavět. Byl velký boj o to, zda to změnit na komerční účely a na všechno možné, ale když nemáme dostatečně velká divadla, ať je to Nová scéna či Divadlo Pavla Országha Hviezdoslava – jsou to již dost nevyhovující malá divadla, takže ta se stěhují do nové budovy. Bude se otvírat 14. dubna. Já jsem tam už byla na sjezdu stavebních inženýrů – dělali jsme zvukovou zkoušku, které jsem se

zúčastnila, tleskali jsme a přednášeli, takže tuto budovu dobře znám více než z prohlídky, seděla jsem i na sedadle, a bylo to velmi zajímavé. Myslím, že to bude přece jen dobré divadlo.

Všimla jste si diskuse, která probíhá u nás kolem stavby Národní knihovny v Praze?

Návrh vaší knihovny jsem viděla v televizi a jako stavařku mě to velmi oslovilo. Jsem tím projektem nadšená. Je to něco tak nezvyklého, tak dominantní, že první můj pocit byl: Joj, Čechy nás předběhnou v tom, že budou mít takovou úžasnou stavbu, protože když jezdíme po světě, tak i v historických částech měst jsou moderní budovy. A jsou lákadlem pro turisty. Jsem zvědavá, jestli ta budova knihovny bude stát opravdu na Letenské pláni, na takovém výjimečném místě. Mně i mým kolegům se to líbí. Myslím si, že na všechno je třeba si zvyknout, doba jde velmi rychle dopředu i ve stavebnictví a první moment je, že to odmítáme, máme pocit, že se to nehodí, ale často je pak opak pravdou.

A co říkáte na stavební a developerský boom v Bratislavě?

Také nás překvapilo celé nábřeží, které bude vystavěné a mnozí byli proti tomu, že se ráz nábřeží změní, protože irská developerská firma tam provádí velkou výstavbu. Ale mně se to od začátku líbilo, protože to nábřeží zůstalo mrtvé. Lidé už dnes nechodí na nábřeží, chodí do supermarketů, hypermarketů, kde jsou i kina, divadla.

Takže taková je doba, takový je dnešní trend a myslím si, že bránit se mu není třeba. Když jsme byli na poslední návštěvě v Irsku, tak mnozí, dokonce i paní prezidentka říkala, že si tam koupí byt, tak tím Slovensko velmi získá. Myslím si, že každá nová a významná stavba velmi ovlivní život a přitáhne turisty a zájemce z cizích zemí, takže je třeba tomu dát zelenou.

Když doprovázíte manžela do zahraničí, zajímáte se o tamní pozoruhodné stavby?

Velmi mě to zajímá. Vždycky se těším na tu kterou zemi a celou cestu i málo mluvím a obdivuji všechny stavby, domy, velice je vnímám. Je to pro mě vždycky velký zážitek.

Znala jste Luhačovice a zdejší Jurkovičovy stavby z dřívějšíka?

Byla jsem zde v mládí a jen velmi krátce. Ale když jsem je dnes viděla, jsou to velmi pěkně opravené, zrekonstruované domy, je to takové noblesní, pěkné, klidné lázeňské městečko, velmi mě oslovilo.

Chcete ještě něco dodat?

Přeji vám všechno dobré a mám radost, že jsem tu mohla být a mám radost, že jsem viděla tu spontánnost lidí a přátelství, což mě velmi potěšilo. Vzpomněla jsem setkání V 4 v Praze, kdy jsme byli i v Lánech, bylo to také velmi srdečné a těším se z dobrých vztahů našich nejbližších dvou národů, Čechů a Slováků. A přeji si, aby ty vztahy byly stále lepší.

Marta KOZÁNKOVÁ

L. Klausová: Je taky pěkné být první dámou

Na rozhovor s manželkou českého prezidenta Livií Klausovou vybylo jen pár minut na schodech, než vystoupila z recepcie do 1. patra Domu Bedřicha Smetany, kde ji čekaly již hostitelské povinnosti společného oběda se slovenskou prezidentskou dvojicí.

Paní inženýrko, můžete si při oficiálních setkáních se svými zahraničními protějšky kromě výměny zdvořilostních vět

popovídat i o něčem osobním, např. o vnoučátkách apod.?

Tak o vnoučátkách to většinou není, ale snažím se nezůstávat jenom u klasických zdvořilostních vět, i když je krásné, když se pěkně pozdravíte. Ale potom, než abychom si povídali jen o počasí a o neutrálních věcech, tak se snažím v krátkém čase ke každému člověku přistupovat tak, abych se od něj něco zajímavého dozvěděla, o něm i jeho zemi. Takže ano, kladu netradiční otázky a takto si popovídáme.

Existuje země, v níž jste byla na

oficiální krátké návštěvě a viděla ji jen letmo, která vás zaujala a kam byste se chtěla podívat třeba na dovolenou?

Myslím si, že se to nemění. Čím víc člověk cestuje, tím víc by se rád podíval na mnoho míst doma. A to není fráze, je to skutečně tak.

Uvidíme vás letos na Janáčkově festivalu v Luhačovicích, který jste již několikrát zahajovala?

Letos mi to myslím nevyjde, a když jste vzpomněla vnoučátka, tak tam to přesně narazí. Protože letos, než bych chtěla dávat přednost vnoučátkům před Janáčkem, jsem slíbila, že léto strávím s vnoučaty.

Beseda se studenty nebyla poznamenána takovým spěchem, takže na otázku, zda se jí prezident nyní více věnuje než v předchozích funkcích, L. Klausová odpověděla:

Když muž vstupoval do politiky, tak jsem netušila, co to všechno bude znamenat. Myslím, že pro nás

pro obě, pro paní Silviu i pro mě, to znamená jednu daleko vážnější věc, než jen to, že manžel nechodí domů. A tou je, že člověk ztrácí soukromí. Pořád je na očích a místo toho, aby se věnoval nejbližším, aby navštěvoval rodiče nebo byl s dětmi a vnoučaty, tak je se studenty gymnázií, kteří jsou bezvadní, sympatičtí, ale nevolíte si svůj vlastní soukromý čas, ten skoro žádný není. A je pravda, že pokud byl manžel premiérem nebo předsedou sněmovny, znamenalo to pro mě, že jsem měla ještě šanci aspoň nějakou část svého zaměstnání vykonávat, i když ne na plný úvazek, ale prezidentování znamená i pro nás obě být na plný úvazek manželkou. Ale nestěžuji si. Většinou se mě ptají novináři, co ekonomie. Odpovídám, že ekonomii se už řadu let nevěnuji. Člověk si musí najít tam, kde je, radost z něčeho úplně jiného. A je taky pěkné být první dámou.

A jaký je váš názor na eutanazii?

Začnu možná ještě kousek předtím. Eutanazie je až mezní případ. Co mě trápí a o čem přemýšlím, je životní situace lidí třeba dlouhodobě či nevyléčitelně nemocných, vztah lékařů k nim a nejen lékařů. Mě daleko víc trápí např. to, že jsme se posunuli tak daleko, že ani o své nejbližší se nepostaráme. Velmi rádi se zbavíme lidské zodpovědnosti a řekneme si, v nemocnici se o ně postarají. Takže začínám už tady. A pokud jde o eutanazii, to jsou tak konkrétní lidské případy, že pokud by stála otázka ano, nebo ne, tak bych asi byla spíš na té misce vah - jakým právem mohu rozhodnout za někoho o tom nejcennějším, co má, a to je život. Protože si ani nedovedu představit, že může být nějaká komise, která bude určovat, kdy to bylo dobře a kdy špatně. Netroufla bych si udělat ten krok až k definitivnímu rozhodnutí.

Marta KOZÁNKOVÁ

Václav Klaus: Na Luhačovice nedám dopustit

(Dokončení ze strany 1)

Po včerejšku, kdy jste nemohl po kolonádě téměř projít bez podpisů a stisků rukou, není divu, že v březnovém průzkumu veřejného mínění máte 73 % jako nejdůvěryhodnější politik. Kdyby však byl průzkum dělán ve Zlínském kraji, tak by snad ani 100 % nestačilo.

Tak 100 % určitě ne. Erus 100 % našťěstí nemáme. U nás už dávno respektujeme různorodost názorů na svět a je to strašně dobře. Já si té podpory opravdu velmi vážím a znova se o ní přesvědčuji, kdykoliv někam vyjedu. Praha už je trochu zvyklá a tam to člověk takhle silně necítí, zatímco v menších městech, kde politika tak často nevidí, se člověk setkává s mimořádnou pozorností, kterou jeho návštěva vyvolává.

Při včerejší besedě se studenty, stejně jako před 2 lety v aule Univerzity T. Bati ve Zlíně, bylo znát, že jste vždy ve svém živlu.

Mít studenty - ještě bych potřeboval tabuli, která tam včera nebyla - je pro mě vždycky radost a opakují, že jsem v minulém týdnu měl velkou besedu česko-německou s prezidentem Köhlerem v Teplicích a 14 dní předtím jsme byli tady ve Zlínském kraji a měl jsem opět mimořádně milou a vstřícnou i nabitou posluchárnu Univerzity T. Bati ve Zlíně. Mimochodem pod čarou, tam bylo daleko víc lidí a ještě to bylo milejší než před dvěma lety. Opravdu unikátní. Takže pro mě to je běžné a mezitím jsem vystoupil na univerzitě v Innsbrucku a na univerzitě v Drážďanech a na univerzitě v New Orleansu, takže kontakt se studenty mám nejen tady u nás doma.

Když jste vzpomněl univerzity, v USA jste na poslední cestě získal 38. čestný doktorát. Kterého z nich si nejvíce považujete?

Starosta Luhačovic František Hubáček, jako hostitel setkání, vítá Václava Klause a jeho manželku Livii na Lázeňském náměstí

Nejvíce si vážím doktorátů, které jdou jakoby čistě za mnou, nikoliv s převahou toho, že jsem hlavou státu, která do toho místa přijela. Takže když člověk přijede na oficiální státní návštěvu Kazachstánu a dostane tam čestný doktorát, tak sice na straně jedné to nedají každému, ale na straně druhé je to spojené s tou návštěvou. Druhou věcí je, že si na člověka vzpomenu v zemi nekonečně daleké, kde nemáte vůbec žádný osobní kontakt a nabídnou vám udělení čestného doktorátu v Guatemale, kde jste nikdy nebyl a nejedete tam na státní návštěvu a naopak složitě dva roky řešíte, jak při nějaké cestě do blízké končiny si vůbec pro ten doktorát dojet. To je jedno dělítko doktorátů. A druhé dělítko je, že jsou univerzity slavnější a méně slavné, větší a méně velké. A třetím dělítkem je asi to, co očekáváte, že řeknu, člověk nebývá doma prorokem, takže v jistém slova smyslu si vážím takovýchto ocenění doma, protože je skoro snazší dostat čestný doktorát v New Orleansu než na pražské univerzitě.

Takže doma mám 4 doktoráty, první byla Vysoká škola ekonomická v Praze, moje domácí škola, druhá Vysoká škola báňská v Ostravě, třetí Vojenská akademie v Brně a čtvrté ČVUT v Praze, a těch si člověk váží opravdu více. Mimochodem, až se budu dneska vracet, tak si budu črtat na papír poznámky k několika svým projevům v následující době a jeden z nich bude psaní si poznámek rusky - zárodek vystoupení na slavné Lomonosovově univerzitě v Moskvě, kdy 27. nebo 28. dubna při státní návštěvě prezidenta Putina bych měl dostat další doktorát.

Na své webové stránce máte Americké zápisky se zajímavými postřehy z USA. Kdy jste je psal?

To je právě ono, se mnou jede na takovou návštěvu též skupina novinářů a jejich jediným úkolem je napsat o cestě prezidenta. Já tam mám projevy, vystoupení, rozhovory pro místní noviny, jednání s politiky, spoustu oficiálních a ve vteřinkách, které mám v letadle, před spaním, když se ráno probudím, píšu své každodenní zápisky. A když to potom přečtete, co jsem za 5 dní těch zápisků napsal, tak jsem toho napsal určitě víc než každý novinář, který se mnou jel na ten týdenní zájezd a má to jako své jediné zaměstnání. Ale já to dělám rád. Vzniklo to v předloňském roce při návštěvě Asie, protože člověk de facto popisoval unikátní, neznámá místa, která jsou jinou civilizací, jinou kulturou. Od té doby jsem to udělal asi 3x při zahraničních návštěvách, a když jsem letěl do USA, tak mě vůbec nenapadlo, že bych něco psal. Ale cestou v letadle se mě zeptal novinář iDNES: Bude se zase psát své zápisky? A já jsem říkal: No, to mě vůbec nenapadlo, USA je tak známé místo. Nicméně, když se člověk na to podívá, tak jih Texasu, Louisiana s New Orleansem

Václav Klaus s generálním ředitelem Lázní Luhačovice, a.s., Josefem Krůželou

a Alabama jsou místa, která jsou téměř stejně vzácná pro standardního českého návštěvníka, jako když jedu do Singapuru nebo dneska už do Šanghaje. Takže jsem to nakonec považoval za nesmírně inspirativní i pro sebe a jsem rád, že na ně lidé reagují pozitivně.

Máte svůj pohled, vždycky se v tom odráží vaše osobnost. I když vyberete to, co osloví vás, je to zajímavé zároveň i pro druhé.

Abych spravedlivě řekl, je samozřejmě, že vyberu to, co osloví mě, ale současně platí to, že vyberu to, co při návštěvě, kdy je člověk strkán oficiálními povinnostmi, stačí postřehnout. Nepochybně být v Alabamě jako soukromý návštěvník, tak možná uvidím zase jiné věci, než které se podařilo uvidět mně, v tomto ohledu je to nepochybně subjektivní.

Jste v kraji, který je znám slivovici. I na včerejší besedě o tom padla zmínka. Co říkáte na to, že by měla zásluhou Bruselu přijít o svůj název?

Podívejte, já mám tak kritický pohled na všemožné ambice Bruselu, že tohle je něco, co mě paradoxně nechává úplně chladným, protože vidím ty důležité fatální věci, které se tam odehrávají a které nejsou tak jednoduše srozumitelné jako název slivovice. Takže jsem rád, že u běžného člověka spor ohledně slivovice vyvolá snad trochu pozornosti k jevům, které se v EU dnes a denně odehrávají. Každá taková jedna slivovice se odehrává v každém z 365 dnů v roce, ale protože to není tak lehce srozumitelné pro běžného občana, tak to zůstane mimo povšimnutí. Takže mám pocit, že je dost bojovníků za slivovici, tak já to mohu teď chvíli vynechat.

A na tenisovou raketu opět v Luhačovích nedošlo.

Tenis hraji, když to jde, každý den. Včera bylo hezky, takže by se dalo hrát venku, ale ani mě nenapadlo si s sebou něco vzít. Doufám, že si však zahraji ještě dnes. Mám takovou organizaci života, že hraji ve 4 nebo 5 klubech v Praze, kde jsou moji známí a přátelé. Do té míry hraji, že tam mám všude svou skříňku, tenisovou raketu a oděv, takže si nemusím s sebou nic vzít, stačí jen přijít. A jeden z nich je před Prahou, když se jede od Brna, ve Vestci, takže tam mám už domluveno, jak pojedou odsud, rovnou se tam zastavím a zahraji si tenis. Organizují to jako svou téměř každodenní věc, když nejsem v New Orleansu nebo na státní návštěvě v Rusku.

Děkují vám, pane prezidente, za rozhovor

Marta KOZÁNKOVÁ

Setkání prezidentských párů...

(Pokračování ze strany 1)

ženého autokolonou. Prezident Ivan Gašparovič s manželkou Silvií se pozdravili se svými českými protějšky, první dáma Slovenska přijala květiny a opět několik společných kroků k Vincentce bylo lemováno těsným davem, stisky rukou i výkřiky pozdravů. A nebylo by to na Moravě, aby vzácní hosté nebyli přivítáni domácím stříbrem – Luhačovickou bylinnou, svatebními koláčky, ale i pravými valašskými frgály (kterými V. Klaus tvarohovým a L. Klausová hruškovým nepohrdli, zatímco Gašparovičovi ochutnali koláčky). Krojované Malé Zálesí se činilo a před mikrofony proběhlo oficiální vítání luhačovickým starostou, který srdečně přivítal pokračovatele a nástupce někdejších aktérů vzájemných setkání obou bratrských národů právě na půdě Luhačovic. Město Luhačovice pak věnovalo oběma párům knihu prof. Antonína Václavíka Luhačovské Zálesí. Všechny přítomné pozdravili oba prezidenti, V. Klaus mj. vyzdvihl, že česko-slovenské a slovensko-české vztahy jsou dnes na tak mimořádně dobré úrovni, že se slovenským prezidentem nemají ani problémy, které by řešili, i když se nějaká jednotlivost najde. I. Gašparovič zase v poděkování za pozvání právě sem uvedl, že dokladem blízkosti Čechů a Slováků jsou i obě manželství a vyjádřil přesvědčení, že se zde budou cítit jako doma. Také manželky prezidentů vyjádřily radost nad společným setkáním. Poté starosta představil zastupitele hostitelského města a starosty obcí III. stupně Zlínského kraje. Potěšení srdečným přivítáním a provázením slunečným počasím vstoupili hosté do haly Vincentky, kde po zápisu do pamětní městské kroniky, generální ředitel Lázní Luhačovice Josef Krůžela představil své nejbližší zaměstnance a předal oběma prezidentům pamětní listiny. Je v nich zachycena pamětní deska, která zdobí Lázeňské divadlo na počest zdejších porad Československé jednoty v letech 1908-1914. A poněvadž každý pobyt v lázních je třeba spojit s pitnou kúrou, nešlo jinak než si připít z lázeňského pohárku dalším luhačovickým stříbrem – léčivou Vincentkou.

Přechod prezidentů a jejich manželek s doprovodem k Jurkovičovu domu, zdejšímu sídlu slovenského prezidenta s chotí, doprovázel po kolonádě opět nadšený dav. Volání, pozdravy, stisky napřažených rukou, žádosti o podpisy i fotografování do rodinných alb – provázely celou čtvrtici, kdy měl každý kolem sebe vlastní hlouček, ochrankou jen decentně usměřňovaný. Ta nestačila rozdávat fotografie prezidentů k podpisu,

takže slovenská hlava státu byla nucena svůj autogram vepsat k portrétu V. Klause. Paní z prodejny lázeňských oplatků na kolonádě nabídla oběma prezidentům i jejich manželkám čerstvý oplatek, který mírně překážel při udělování podpisů, i když žádosti o ně přibývalo. Na konci kolonády jen pomalu se sunoucí dav zastavila 5letá Nikolka Pelánková, která zaváhala, komu vlastně má předat obě připravené kytice. Ale Václav Klaus ji z rozpaků pomohl, když jí poradil:

Foto: Petr Tiz

První dáma České republiky si při slavnostním přivítání na Lázeňském náměstí našla chvíli také na luhačovické seniory

„Jednu kytičku máš dát mně a druhou tomuto pánovi.“ Před kapličkou sv. Alžběty uvítal hosty duchovní správce luhačovické farnosti P. Hubert Wójcik, aby je pozval dovnitř (do nejstarší budovy zdejších lázní) a vysvětlil jim, jak vyzvánění zvonu zdejší kapličky udávalo kdysi rytmus lázeňskému životu. Od kapličky dělilo prezidenty s protějšky a doprovodem již jen několik kroků od Jurkovičova domu, před nímž byl prezident Gašparovič s chotí přivítán ředitelkou hotelu Miloslavou Fialovou. Následovala další foto do alb, až oba prezidenti s manželkami vešli dovnitř, kde na kryté terase v 1. poschodí vypili kávu. Slovenský prezidentský pár se poté ubytoval ve zdejším apartmá a prezident Klaus s manželkou Livii přešel Lázeňské náměstí zpět do Domu Bedřicha Smetany. Odkud krátce před 16. hodinou zamířil do Společenského domu, před nímž počkal na slovenského prezidenta s chotí, a když se koncertní sál zaplnil studenty ze SOŠ Luhačovice, Gymnázia J. A. Komenského z Uherského Brodu a Gymnázia J. Pivečky ve Slavičíně, ale také novináři, zaměstnanci Lázní i místními občany, lázeňskými a dalšími hosty, beseda mohla začít. Moderoval ji starosta Luhačovic František Hubáček, který se nakrátko vžil do své původní kantorské role (působil jako zástupce ředitele zdejší střední školy, než byl zvolen do místní

samosprávy). Menší ostýchavé otálení s prvním dotazem však diskusi, které dominoval, jak je jeho zvykem, český prezident Václav Klaus, nasměrovalo k integraci Evropské unie. Otázku na přijetí eura (Slovensko je připraveno ho přijmout již v roce 2009), střídal dotaz po zpětném pohledu na vstup do EU. V argumentaci zazněly všeobecně známé kritické názory prezidenta Klause, který v sobě ekonomu nezapře, zatímco prezident Gašparovič uplatňoval spíše pohled právníka.

Studenti chtěli znát názory prezidentů na státní maturity (V. Klaus by zavedl rovnou evropské maturity, při níž by mohl studenty zkoušet evropský komisař a slovenský prezident zase považuje za nejtěžší vysokou školu maturitu na gymnáziu, na legalizaci marihuany, eutanazii (Oba prezidenti i s manželkami zastávají konzervativní a ne současným trendům se podbízející stanoviska). Ale studenti se zajímali také o americkou radarovou základnu na našem území, položili i otázku po globálním oteplování (což bylo opět téma pro V. Klause) a chování současných českých vládních politiků. Méně prostoru dostaly manželky prezidentů (viz samostatné rozhovory). Stanovená hodina uběhla velmi rychle a oba prezidenti si pochvalovali diskusní setkání (I. Gašparovič má za sebou také akademickou dráhu) s mladými lidmi, která mívají pravidelně a jež jim umožňují poznat, jak a o čem mladí lidé přemýšlejí. Při závěrečném děkování předali studenti místní SOŠ Luhačovice prezidentským dvojicím vedle kytěk také velké keramické vázy, které vlastnoručně vyrobili žáci oboru uměleckořemeslného zpracování kamene a keramiky.

Po 17. hodině byly prezidentské páry doprovovzeny do svých dočasných rezidencí, aby se v 18.55 opět sešly v Jurkovičově domě na společné večeři, kterou pro ně pořádal luhačovický starosta. Kromě obou preziden-

dentů, jejich manželek Livie a Silvie a hostitele starosty Františka Hubáčka s manželkou Martou se jí zúčastnili Libor Lukáš, hejtman Zlínského kraje, s manželkou Ivou, Vladimír Galuška, velvyslanec ČR v SR, Ladislav Baltek, velvyslanec SR v ČR, Milan Čič, vedoucí Kanceláře prezidenta SR, brig. gen. Jaroslav Muriň, náčelník Vojenské kanceláře prezidenta SR, Marián Parkanyi, ředitel Sekretariátu prezidenta SR, Peter Priputen, ředitel Protokolu Kanceláře prezidenta SR, Alica Bielíková, asistentka manželky prezidenta SR, Josef Krůžela, generální ředitel Lázní Luhačovice, a. s., Roman Lebloch, místostarosta Luhačovic, Michael Jahoda, tajemník Městského úřadu Luhačovice, Martin Burda, hlavní akcionář Lázní Luhačovice, a. s., P. Hubert Wójcik, farář Římskokatolické farnosti, Zbyněk Kudera, člen Zastupitelstva Zlínského kraje, Miroslav Hladík, zástupce primátorky Zlína, Olga Tkáčová, starostka Pozlovic, Jaroslav Končický, starosta Slavičína, Ladislav Kryštof, starosta Uherského Brodu, gen. Ivo Zbořil, náčelník Vojenské KPR, Ladislav Jakl, tajemník prezidenta republiky a ředitel Politického odboru KPR, Jinfich Forejt, ředitel Protokolu KPR, Libuše Schmidová, tajemnice a vedoucí Sekretariátu manželky prezidenta republiky a Jan Petrůj, poradce prezidenta republiky.

Zaměstnanci Jurkovičova domu nejvyšším hostům, jaké ve zdejší restauraci kdy obsluhovali, u slavnostně vyzdobené tabule servirovali vybrané menu. Tvořila je: domácí kachní paštika s brusinkovým ragú (předkrm), pečený králíčí hřbet na špeku, brambory vařené v česneku a smetaně a jako moučník byl podáván valašský frgál s hruškovou náplní, káva či čaj, zapíjelo se několika odrůdami bílého a červeného vína z jihomoravských vinných sklepů (sklizeň z let 2000 až 2004).

Mezitím se z Lázeňského divadla, v němž se postupně scházeli čestní hosté, zaměstnanci Lázní i šťastní diváci, ozývaly poslední cvičné kousky houslového virtuosa Václava Hudečka. Ve 20.25 hod., těsně před začátkem slavnostního koncertu zcela zaplněné přizemí i balkon hlediště divadla povstalo na počest vstupu obou prezidentských párů a jejich doprovodu, jež se usadily do čestné první a druhé řady. A po přivítání hostů i diváků a uvedení umělců (slovenský klavírní virtuos Marián Lapšanský se pro náhlou hospitalizaci na poslední chvíli omluvil) Milenou Hrbáčovou, vedoucí kulturního oddělení Lázní, mohl slavnostní

(Pokračování na straně 6)

Ladislav Jakl: V česko-slovenských vztazích jsme dál

Při čekání na slíbené rozhovory s prezidenty a jejich manželkami jsem večer po slavnostním koncertě oslovila i Ladislava Jakla, tajemníka prezidenta republiky a ředitele Politického odboru KPR.

Pane Jakle, vy jste v Luhačovicích už také jako doma.

Jako doma úplně ne, ale byl jsem tu již několikrát.

A dnes jsem si

vzpomněl na svou první větší návštěvu zde, kromě mé letmé návštěvy koncem 70. let, což bylo na konci roku 1990, kdy tady v Luhačovicích proběhlo setkání Výboru pro vědu, vzdělání, kulturu atd. České národní rady a Slovenské národní rady. Nebyly to tehdy jednoduché časy v česko-slovenských vztazích

Takže to bylo ještě před rozdělením státu?

Ano, bylo to uprostřed bouřlivých debat o státoprávním uspořádání. Členy výboru byli např. známý herec Štefan Kvietik, poslanec Hrnko a další. Byla to složitá doba, za komunismu se spousta vztahových věcí neřešila nebo se zakrývala a teprve s nástupem demokracie vyplavala na povrch. Pro mnoho lidí velmi nečekaných problémů, bylo kolem toho hodně emocí i chaosu. Vzpomněl jsem si na to dnes a uvědomil jsem si, o co jsme nyní dál v česko-slovenských vztazích. Je to vidět i na tom, jak se liší atmosféra

tehdejšího setkání, jež byla dramatická i bojovná, protože něco jiného byla půda Federálního shromáždění a něco jiného byly dvě národní rady.

Byl jste v té době poslancem, tak to musíte dobře znát.

Ano, tehdejší atmosféra a doba byla podstatně jiná - nikdo ani pořádně nevěděl, k jakým koncům to povede a jak to skončí. To, že tu dnes jsem při setkání obou prezidentů, tak musím říct, že to skončilo dobře a že dnes není co řešit, není nad čím plamenně hovořit a vyměňovat si názory. Tehdy to však bylo jinak - na to jsem si dnes vzpomněl.

A jak hodnotíte dnešní setkání?

Jeden ze žánrů, který používá prezident Klaus pro zahraniční vztahy, je víceméně společenské příhraniční setkání s hlavy sousedních států. Dělá to pravidelně s rakouským, německým, polským i slovenským prezidentem, kdy buď z jedné nebo z druhé strany hranic proběhne setkání. Minulý týden se setkal s německým prezidentem v Teplicích. A je třeba říct, že na rozdíl od státních nebo pracovních návštěv jsou tyto akce oproštěny od těžkotonážní agendy, neprobíhá vážné jednání delegací, ale má to spíš společenský rozměr. Což je dobře, protože se tím signalizuje veřejnosti v obou státech, že styky jsou dobré, že v osobní rovině se státníci dobře znají,

umějí spolu bez problémů komunikovat. A pak to má ještě jeden rys, že tato příhraniční setkání probíhají spíš v menších městech, Teplice byly největším městem ze všech posledních setkání z obou stran hranic - a tam je daleko výraznější podíl veřejnosti. Jednání a setkání neprobíhají za zdmi nějakých sálů, důležitou složkou je, že se to odehrává mezi lidmi a před lidmi, součástí jsou i různá setkání, jako byla např. veřejná beseda, takže je to milé setkání, trochu jiné než běžná práce.

Po dnešním dnu není divu, že prezident Klaus má 73 % procent podle březnového průzkumu veřejnosti jako nejdůvěryhodnější politik.

Část popularity jde na vrub účtů, kterou čeští občané mají k tomu úřadu, ale samozřejmě to a zadarmo to určitě není. A vzhledem k tomu, že dobře víme, že prezident Klaus vstupuje i do ostrých debat a nevyhýbá se konfliktním tématům, tak je za těchto podmínek popularita určitě dobrá a pozoruhodná. Jednou z věcí, za kterou si ji prezident zaslouží, je, že jezdí po republice a s lidmi se stýká, neúnavně cestuje, mluví s lidmi, naslouchá jejich problémům, snaží se být vůči nim pozorný. A občané to cítí, že ho nevidí jen na obrázku ve školní třídě či v úřadu, ale že to je člověk, kterého se mohou dotknout rukou a na něco se ho zeptat. Mají pocit, že je to člověk jako

oni, to určitě věci prospívá, a prezident to nedělá kvůli své popularitě, ale protože má pocit, že veřejnost od hlavy státu očekává, aby prezident republiky poskytoval občanům právě svou pozornost a péči. Je to v české tradici, možná hlouběji, než si myslíme. Prezident si všechny cesty pěkně odpracoval a nevnímá je jako turistiku. Během všech jednání, krajských návštěv i jednorázových se snaží co nejvíce mluvit, debatovat, otevírat s lidmi co nejvíce různých témat, takže to není, že by ho vodili jako medvěďáři medvěda, aby se podíval vpravo, vlevo a jenom mu ukazovali atrakce.

A ještě osobnější otázka. Jak si odreagováváte kravatu a oblek? Protože je o vás známo, že s vlastní kapelou hrajete trochu v jiném image?

Hraji s kapelou muziku, ale nejsem rád, když se tomu říká odreagování, je to můj způsob života. Odreagování je spíš, když si zajdu někde na pivo. Muziku dělám dost vážně, bohužel minulý víkend jeden člen kapely utrpěl vážný úraz, takže jsem musel nejbližší koncerty zrušit, ale celá kapela mu držíme palce, aby si dal své rozbité koleno do pořádku, abychom mohli zase hrát. Mimochodem hráli jsme i tu ve vašem kraji, před 2 lety v Holešově, ve Vizovicích, takže i tady to známe. Ale v Luhačovicích jsme ještě nehráli.

Marta KOZÁNKOVÁ

Kultura nás drží pohromadě

Starosta města Luhačovice František Hubáček, který byl hostitelem obou prezidentských párů i jejich doprovodu, se svěřil LL se svými dojmy z velké události.

Pane starosto, zname-ná návštěva dvou prezidentů pro Luhačovice, jež se ucházejí o zapsání do seznamu UNESCO,

jejich větší zviditelnění?

Návštěva této úrovně zviditelní každé místo a Luhačovice nevyjímaje. Jsem rád, že si náš prezident vybral zrovna naše město, naše lázně pro to, aby se sešel se slovenským protějškem a navázali tak na zdejší tradici setkávání Čechů a Slováků před 100 lety.

Zmínili jste se o ní i při odpoledním přivítání prezidentů.

Zabýval jsem se setkáváním Čechů a Slováků před první světovou válkou při zpracovávání své diplomové práce na brněnské univerzitě. Setkávání před první světovou válkou se odehrávala především na poli kulturním, společenském, obchodním a školském, nebyl to vznik samostatného státu. Při dnešní večerí jsem se o tom bavil se

slovenským velvyslancem Ladislavem Ballekem, a on říkal, to je právě ono, protože v kultuře se začínají upevňovat vztahy a možná právě to, že se kultura rozvinula, tak nás drží pohromadě se Slováci i nyní. Jsme sice samostatné republiky, rozdělili jsme se, ale nerozešli jsme se, myslím si, že jsme daleko semknutější, než jsme byli v jedné republice.

Ostatně slovenští umělci jsou v Luhačovicích každou chvíli.

Vidíte, jak se zde střídají Slováci, Češi, umělci i folklorní soubory. Blízkost hranic je zde znát, dokonce i na tom, že slovenský prezident to má do Luhačovic daleko blíže než český prezident.

A vaše slovo na závěr?

Chtěl bych poděkovat celému lázeňskému týmu v čele s generálním ředitelem Lázní Josefem Krůželou, bez kterého bychom těžko dokázali, aby návštěva dopadla tak dobře. Z průběhu dnešního dne jsem nespokojen a mám pocit, možná to zní nadneseně, dobře odvedené práce a dne, který nebyl prožitý zbytečně.

MK

Setkání prezidentských...

(Dokončení ze strany 5)

koncert začít. Zásluhou charismatického Václava Hudečka a za klavírního doprovodu profesora Petra Adamce obohatila hudba Antonína Dvořáka (Sonatina G-dur op. 100, Mazurek op. 49, Humoreska) a Pabla de Sarasate (Cikánské melodie op. 26) duchovní rozměr setkání o umělecký zážitek.

Ještě pod dojmem zažitých tónů proběhlo v uvolněné atmosféře na kryté terase Jurkovičova domu ve 21.30 hod. setkání obou prezidentských párů, starosty i hejtmána s manželkami, obou velvyslanců, členy doprovodu, ředitele Lázní s umělci Václavem Hudečkem, jeho ženou Evou i Petrem Adamcem u číše vína. Po 22.30 hod. se oba páry s hostiteli oficiálně rozloučily a český prezident se s manželkou i doprovodem vydal přes Lázeňské náměstí do svého luhačovického sídla - apartmá Domu Bedřicha Smetany, zatímco slovenský prezident s manželkou a doprovodem zůstal ve „svém“ Jurkovičově domě.

Následující středeční ráno a dopoledne využili manželé Klausovi i Gašparovičovi již ve svém sou-

kromém programu nabídky lázeňských procedur. Zatímco L. a V. Klausovi v balneoprovozu LH Palace přednostili perličkovou koupel s přísadou a klasickou masáží, I. a S. Gašparovičovi volili voskový zábal s japonskou masáží v LH Jurkovičův dům.

Poté osvěženy a upraveny se sešly ještě oba prezidentské páry v restauraci Domu Bedřicha Smetany na společném obědě. Menu tentokrát tvořil: hovězí vývar s nudlovými bonbóny, kachní kapsa s jablky, mandlové kobližky, listový salát s vlašskými ořechy, olejovou zálivkou a pečenými sherry rajčaty, moučnickem byly trnkové knedlíky s tvarohem, káva, čaj a zapíjelo se dalšími odrůdami červeného i bílého zase z jiných moravských sklepů.

Ve 14 hod. se oba páry rozloučily, poděkovaly za přístřeší v Lázních Luhačovice, a. s., a rozjely se i s doprovody - jeden směrem do Prahy a druhý opačným směrem do Bratislavy.

Poté zaměstnanci akciové společnosti spustili státní vlajky ze stožárů a zase mohl začít každodenní život lázní...

Marta KOZÁNKOVÁ

Otevírání pramenů 11. - 13. 5. 2007

Myšlenku otevírání pramenů prosadila koncem osmdesátých let 20. století Věra Haluzová s folklorním souborem Malé Zálesí a dnes si již začátek jara v Luhačovicích bez této slavnosti ani nedokážeme představit. Věra Haluzová sestavila folklorně-dramatické pásmo, které se každoročně v nezměněné podobě opakovalo a uskutečňovalo se formou průvodu od pramene k prameni. U každého zastavení se odehrála krátká scénka. Autorka při tvorbě pásma transformovala téma obchůzky královniček, se kterým se ještě v devatenáctém století pojil mnohem starší obyčej čištění studánek (navazující na předkřesťanskou představu panenských víl, ochránkyň čistoty pramenité vody).

K tomuto účelu stvořila symbolickou postavu Vodolenky - strážkyně léčivých pramenů, jejímž doprovodem jsou družičky ve věnci. Nejmenší děvčátka ze souboru nesla košíčky

naplněné jarními květy a lístky, které cestou rozhazovala po lázeňských chodnicích jako o Božím těle. V pásmu byly zakomponovány jak chlapecké prvky vyvolávání z tradiční jízdy králů, tak zemité figury policajta a písaře, které s osobitým humorem kořenily dění u pramene, vysvětlovaly divákům léčivé vlastnosti minerálních vod a způsoby jejich použití v lidovém léčitelství.

Z „otevírání“ pramenů se postupem času stalo „svěcení pramenů“, kterého se ujal luhačovický farář P. Hubert Wojcik. Průvodu se svěcením pramenů se zúčastňují luhačovičtí farníci, nechybí ministranti i hasiči s korouhvemi a prapory. Doplnují je skupiny krojované mládeže z několika folklorních souborů i s muzikanty. Průvod začíná po slavnostní nedělní mši u pramene svatého Josefa, pokračuje lesní cestou k Ottovce, k prameni Františka Šťastného a kolem Jurkovičova domu k Vincentce. Při každém zastavení pohřebná kněz prameni a poté proběhne krátký folklorní program. Poslední zastavení průvodu se koná u kaple svaté Alžběty na Lázeňském náměstí. Tím se slavnost zahájení hlavní lázeňské sezóny vrací ke svým kořenům, protože právě mši u kaple svaté Alžběty sezóna začínala ještě za panství hrabat Serényiů. (red)

Program Otevírání pramenů

PÁTEK 11. 5.

8.00-13.00-Poznej našelázně- program pro děti místních škol - soutěž v MěDK Elektra, exkurze do lázeňských zařízení

16.00 - Barevné dědictví a Pozdravy z výletu (vernisaž výstav prací dětí místních škol) Hala Vincentka

19.30-Slavnostní koncert a výstava žáků ZUŠ Luhačovice u příležitosti 20. výročí založení školy - sál MěDK Elektra

SOBOTA 12. 5.

8.00 - 17.00 - Jarmark na ulici Nábřeží

9.00 - 12.00 - Pozvánka na prameny - projížďka historického hasičského vozidla a dechové hudby Zálesanka městem

10.00 - 17.00 - Historická proměna - návrat do lázni na počátku minulého století - kolonáda, Lázeňské náměstí

13.00 - 16.00 - Lesk a elegance historických vozidel - Slováký Veteran Car Club Uherské Hradiště - od lékárny U Najády po Jurkovičův dům

14.00 - Mám život hrozně rád - kolonádní koncert swingového orches-

tru Dr. Swing - Lázeňské náměstí

15.15 - Vzduchoplavba - pokus o obnovení legendárního luhačovického cvičení prof. J. Svozila v přírodě - Lázeňské náměstí

16.00 - Kumštýři z ochoty v lázních - Kumštýři z ochoty z Brna v secesních kostýmech - Hudební altán u Jestřabí

19.30 - Setkání na Slanici - beseda u cimbalu se soubory Malé Zálesí Luhačovice a Cifra Uherské Hradiště - Sokolovna

19.30 - Lidová veselice - taneční večer se skupinou Show Band - sál MěDK Elektra

NEDĚLE 13. 5.

8.30 - Slavnostní mše svatá - Kostel Sv. Rodiny

10.00 - Průvod se svěcením pramenů - sv. Josef, Ottovka, Dr. Šťastného, Vincentka

15.00 - Cifrování u pramenů - vystoupení folklorních souborů Malé Zálesí Luhačovice, Cifra Uherské Hradiště a Děcka z Kunovic - Lázeňské náměstí

19.30 - Janáček zní Luhačovicemi - koncert Smíšeného pěveckého sboru L. Janáčka z Luhačovic - Kostel Sv. Rodiny

Kulturní program - květen

Lázeňské divadlo

út 8. 5. - 19.30 - **Křeslo pro hosta** - pořad s herečkou I. Hüttnerovou

st 16. 5. - 19.30 - **Kouzelný svět operety a muzikálu** - účinkují sólisté Městského divadla Brno

pá 25. 5. - 19.30 - Vystoupení žáků ZUŠ Luhačovice - obor taneční

LH Palace

pá 4. 5. - 19.30 - **Kytarové impresie** - účinkuje Jiří Jirmal Trio

Společenský dům

čt 17. 5. -15.00 - Přednáška firmy Orling - **Doplňky stravy pečující o poškozený pohybový aparát** - přednáší PharmDr. Richard Richter, CSc.

st 23. 5. - 19.30 - **Večer plný pohody** s hercem a moderátorem V. Čechem a legendami folkové scény V. Tomáškem a R. Melicharem

Hala Vincentka

út 29. 5. - 19.30 - Koncert flétnového souboru **Sarabanda**

čt 31. 5. - 16.30 - **Evropa ve škole** - Vernisáž celostátní literární a výtvarné výstavy uspořádané Národním institutem dětí a mládeže a Ministerstvem školství, výstava potrvá do 10. 6.2007

Kolonádní koncerty

ne 20. 5. - 15.30 - **Dívčí saxofonový orchestr** z Luhačovic

ne 27. 5. - 15.30 - **Mládežnický dechový soubor Morava** z Hulína a Detské dychové hudby Rudolfa Hečku z Dolnej Súče

Knihovna

Společenský dům - út, pá 13 - 15 hod.
LH Palace - po, st, čt 13 - 15 hod.

Předprodej vstupenek

CA Luhanka 9 - 12, 13 - 20, Luha-info 8 - 17, LH Palace - knihovna

Taneční večery

Společenský dům Vinárna Domino - každou středu, pátek a sobotu od 19.00 hodin

Hotel Alexandria Night club - každý čtvrtek, pátek a sobotu od 19.30 hodin
Večer u klavíru

Hotel Alexandria - každou středu od 19.30 hodin

Moravský večer s cimbalovou muzikou

Hotel Alexandria - každou neděli od 19.30 hodin

MěDK Elektra

Velký sál Rondo

taneční večery

čt 5. 5. - 19.00 - **Zálesanka**

čt 10. 5. - 19.00 - **Boršičanka**

čt 17. 5. - 19.00 - **Vlčnovjanka**

čt 24. 5. - 19.00 - **Stříbrňanka**

so 26. 5. - 19.00 - **Módní show** -

Luhačovice město zdraví a módy

- přehlídka návrhářské tvorby Kláry

Nademlynské a dalších předních návrhárek. Účinkují M. Dejdar, J. A.

Náhlovský, M. Hrubešová, P. Novotný a další.

Kinosál

po 21. 5. - 8.30 a 10.00 - **O vlku a kůzlátkách** - klasická česká pohádka v propojení činoherního a loutkového divadla v úpravě souboru Divadlo Brod

po 21. 5. - 19.00 - **Za čím do Indie** - cestopisná přednáška cestovatelů Dušana Jiráska a Alexandry Polákové spojená s promítáním diazitivů

Kino Elektra

středa 1. 5. v 19.30

Nebohá paní pomsta (J. Korea s tit.)

čtvrtek 3. 5. a pátek 4. 5. v 19.30

Krvavý diamant (USA s tit.)

pátek 4. 5. v 16.00

Asterix a Vikingové (Fr., Dánsko)

sobota 5. 5. a neděle 6. 5. v 19.30

Hudbu složil, slova napsal (USA s tit.)

středa 9. 5. v 19.30

Občan Pes (Thajsko s tit.)

čtvrtek 10. 5. v 19.30

Dopisy z Iwo Jimy (USA s tit.)

sobota 12. 5. a neděle 13. 5. v 19.30

Obsluhoval jsem anglického krále

středa 16. 5. v 19.30

3 - Iron (Jižní Korea s tit.)

čtvrtek 17. 5. a pátek 18. 5. v 19.30

Jako malé děti (USA s tit.)

sobota 19. 5. a neděle 20. 5. v 16.00

Most do Země Therabithia (USA)

sobota 19. 5. a neděle 20. 5. v 19.30

300: Bitva u Thermopyl

(USA s tit.)

středa 23. 5. v 19.30

Transylvania (Francie s tit.)

čtvrtek 24. 5. v 15.30

Jméno Růže - bio ilusion (Francie,

Itálie, Německo s tit.)

čtvrtek 24. 5. v 19.30

Vlajky našich otců (USA s tit.)

sobota 26. 5. a neděle 27. 5. v 16.00

Arthur a Minimojové

(USA, Francie)

sobota 26. 5. a neděle 27. 5. v 19.30

Ghost Rider (USA s tit.)

středa 30. 5. v 19.30

Dobrou noc a hodně štěstí (USA s tit.)

čtvrtek 31. 5. v 19.30

Prázdniny pana Beana (VB s tit.)

LUHANKA Luhačovická cestovní a informační agentura

Nabídka zájezdů květen 2007

ROŽNOV/RADHOŠTĚM – STAVĚNÍ MÁJE VE VALAŠSKÉ DĚDINĚ A SVÍČKÁRNA úterý 1. 5. polodenní

Návštěva Valašské dědiny v přírodě, kde proběhne tradiční stavění máje s výrobky lidových řemeslníků a krajovými specialitami. Exkurze ve výrobně dekorativních svíček s možností nákupu.

Cena 279,- Kč, senior 269,- Kč

VIZOVICE čtvrtek 3. 5., 10. 5., středa 16. 5. a 23. 5. polodenní

Návštěva výroby Vizovického pečiva a prohlídka barokního zámku s bohatou sbírkou porcelánu a obrazů. V zámecké čokoládovně možnost nákupu čokolády. Exkurze v lihovaru R. Jelínek s ochutnávkou, možnost nákupu v podnikové prodejně.

Cena 269,- Kč, bez ochutnávky 249,- Kč, senior 249,- Kč, bez ochutnávky 229,- Kč

BUCHLOVICE – VELEHRAD neděle 6. 5., 20. 5. polodenní

Prohlídka barokního zámku a zámeckého parku. Bazilika na Velehradě – poutní místo spojené s cyrilometodějskou tradicí. Posezení ve sklípku s ochutnávkou vín s hudbou.

Cena 289,- Kč, bez ochutnávky 244,- Kč, senior 279,- Kč, senior bez ochutnávky 234,- Kč

STRÁŽNICE čtvrtek 9. 5. a sobota 26. 5. polodenní

Návštěva Muzea vesnice jihovýchodní Moravy. Prohlídka Zámeckých vinných sklepů s ochutnávkou vysoce kvalitních vín.

Cena 289,- Kč, bez ochutnávky 229,- Kč

KROMĚŘÍŽ sobota 12. 5. a 31. 5. polodenní

Návštěva města nazývaného Hanácké Atény – jeho historického centra se stavbami mnoha architektonických slohů. Prohlídka Arcibiskupských

zámeckých sklepů s výkladem a ochutnávkou nebo návštěva arcibiskupského zámku, volný čas – muzea nebo posezení v kavárně.

Cena 269,- Kč, bez návštěvy vinných sklepů nebo ochutnávky 239,- Kč MALENOVICE, ZLÍN čtvrtek 24. 5. polodenní

Prohlídka hradu v Malenovicích. Možnost návštěvy Obuvnického muzea nebo Muzea jihovýchodní Moravy.

Cena 199,- Kč + muzeum nebo výstava

VLČNOV – JÍZDA KRÁLŮ neděle 27. 5. celodenní

Prohlídka tradiční slovácké slavnosti – Jízdy králů. Ukázka průvodu královské družiny v čele s králem – malým chlapcem v ženském kroji s folklórním programem.

Cena 209,- Kč, senioři do 70 let a děti 159,- Kč, držitelé ZTP 109,- Kč

Na tento zájezd je odjezd: 10:00 CA Luhanka, 10:05 hotel Praha, 10:10 hotely Pohoda, Ogar, Fontána a dále podle domluvy, příjezd do Luhačovic asi v 16:30

NÁŠ TIP

NAPAJEDLA, ZLÍN středa 30. 5. polodenní

Exkurze ve stájích a areálu hřebčína. Možnost návštěvy Obuvnického muzea nebo Muzea jihovýchodní Moravy.

Cena 199,- Kč + muzeum nebo výstava

Odjezd vždy ve 12:10 Luhanka, 12:15 hotel Praha, 12:20 hotely Pohoda, Ogar, Fontána a dále podle domluvy, předpokládaný návrat v 17:45.

Informace a objednávky:

nám. 28. října 441, 763 26 Luhačovice, tel. 577 681 103,

fax 577 131 337, e-mail luhanka@lazneluhacovice.cz

www.lazneluhacovice.cz/luhanka

Otevřeno denně: 9 - 12, 13 - 20 hodin

POMŮCKY: ELOR_YN	ÚTOK	BULHAR- SKÁ MĚNA	NÁZEV HLÁSKY	STARÁ PLOŠNÁ MÍRA	●	OHEŇ	SVISLÁ JESKYŇE	NÁLEV	POVZDECH- NUTÍ	STRÍKATI VODOU	●	CHLAPEC	UŽITKOVÁ ROSTLINA	ČÁST PŮDNÍ HMOTY	ČÁST LOPATY
HRA V KOSTKY					JEDEN Z PRSTŮ						JAVOR				
					RENTA						SPORTOVNÍ MÍSTNOST				
ZAČÁTEK TAJENKY															
SPZ PRAHY			ČESKÝ HEREC					SÍDLO LITVY							
			TÚJE					UČITEL							
VADA				ASIJSKÝ VLÁDCE				KOPIE KRESBY					SOLMIZAČ. SLABIKA		
				LOSOSOV. RYBA				VĚNEC (BÁSNIC.)					OPICE		
●	BEČKY	ZN. OBJEKTIVU					KVĚ- TENSTVÍ					SPZ MOSTU			
		KRÁLOV. STOLEC					ČÁST ATLASU					TANEČNÍ ZÁBAVA			
STRDÍ (ZASTAR.)						VAZALOVÉ						DRUH BOROVICE			
						KRAVÁL						STARÉ ZÁJMENO			
PLANETA					VEČÍREK (SPOLEČ.)					POBÍDKA				1001 (ŘÍMSKY)	MAZLAVÁ ZEMINA (SLOVEN.)
					PŘED- LÓŽKA					PÁDOVÁ OTÁZKA					
KONEC TAJENKY															
RUSKÁ ŘEKA			DRUH DROGY					MOŘSKÉ POBŘEŽÍ					49 (ŘÍMSKY)		

Tajenka z 3. čísla Lázeňských listů: **Kdo v dobrém přichází, ten není přebytečný.** Za její správné vylustění posíláme hezký dárek **Vlastě Konečně z Nového Bydžova.**

Znění dnešní tajenky nám zasílejte na korespondenčním lístku (nebo vhod'te laskavě do naší redakční schránky na budově ředitelství) nejpozději do **21. května 2007.** Vylosovaný výherce od nás dostane knižní odměnu a všechny správné odpovědi postoupí do závěrečného slosování na konci roku 2007. Šťastnému výherci poskytnou Lázně Luhačovice, a. s., týdenní pobyt pro 2 osoby zdarma. Příští číslo vyjde **31. května 2007.**